

Wpłynęło: 21.09.2011r.
Pp

PROJEKT

Uchwała Nr/...../11
Rady Miejskiej w Olecku
z dnia września 2011r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Olecka.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) Rada Miejska w Olecku uchwała co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę z dnia 15 września 2011r. złożoną przez Małgorzatę i Jana Makowskich oraz Andrzeja, Wiesławę i Marcina Jaworskich na działania Burmistrza Olecka w sprawie wydania pozytywnego uzgodnienia działalności gospodarczej polegającej na wydobywaniu piasku ze żwiru z udokumentowanego złoża „Rosochackie”, gm. Olecko.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Karol Sobczak

RADCA PRAWNY

L. Onisko
Lukasz Onisko
BI.-912

Pod względem prawnym
uwag nie wnoszę

zgodził: M. Knielska

BURMISTRZ
W. Olszewski
Wacław Olszewski

Uzasadnienie

Pismem z dnia 15 września 2011 r. mieszkańcy miejscowości Rosochackie złożyli skargę na Burmistrza Olecka zarzucając mu brak profesjonalizmu w działaniu własnym i podległego urzędu. Jej podstawą było wydanie pozytywnego uzgodnienia (nazwanego przez skarżących opinią) w sprawie, prowadzonej przez Starostwo Powiatowe w Olecku, udzielenia koncesji na wydobywanie piasku ze żwirem z udokumentowanego złoża „Rosochackie”.

Zgodnie z przepisami ustawy Prawo geologiczne i górnicze organem wydającym koncesję na wydobywanie kopaliny jest starosta. W toku postępowania w sprawie udzielenia koncesji starosta zobligowany jest – na podstawie art. 16 ust. 5 ustawy – do dokonania uzgodnienia z burmistrzem. Przepis powyższy określa jako podstawę wydania postanowienia o uzgodnieniu (skarżący błędnie nazywają je decyzją) zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku – zapisy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W świetle powyższego uzgodnienie nie jest działaniem dowolnym. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.) studium jest zbiorem dyrektyw określających przyszłe zamierzenia w zakresie ładu przestrzennego na terenie gminy i jego ustalenia są wiążące dla organów gminy. Burmistrz, dokonując uzgodnienia, nie może wydać negatywnego stanowiska, jeśli wniosek ten jest zgodny z ustaleniami studium. Trzeba wskazać, że orzecznictwo sądów administracyjnych (wyrok WSA w Lublinie z dnia 24 kwietnia 2008 r., III SA/Lu 602/07) wskazuje, że w myśl art. 16 ust. 5 ustawy Prawo geologiczne i górnicze jedynym kryterium brany pod uwagę przy dokonywaniu uzgodnienia są zapisy zawarte w studium. Wskazuje się ponadto, że organ gminy nie ma prawa opierać swego rozstrzygnięcia na podstawie przepisów np. z zakresu ochrony środowiska, czy ustawy o odpadach. Organ gminy nie ma prawa dokonywać oceny prawidłowości postępowania administracyjnego prowadzonego przez inny organ administracji publicznej, nie jest jego zadaniem badanie, czy został zachowany tryb postępowania określony w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o dostępie do informacji o środowisku. Skutkiem związania organu uzgadniającego postanowieniami studium jest obowiązek wydania postanowienia o treści odpowiadającej zamierzeniom tam przewidzianym.

Obszar objęty wnioskiem koncesyjnym na wydobywanie kopaliny zgodnie ze studium posiada przeznaczenie m.in. pod adaptację funkcji przemysłowej. Nie ulega wątpliwości, że wydobywanie kopaliny jest działalnością przemysłową, gdyż oznacza prowadzenie działalności w większych rozmiarach, w celach wydobywczych oraz z przeznaczeniem na sprzedaż. Tym samym Burmistrz Olecka miał obowiązek wydania postanowienia pozytywnie uzgadniającego udzielenie koncesji na wydobywanie kopaliny.

Na marginesie należy jedynie wskazać, że żaden z przepisów prawa materialnego nie określa osób zamieszkałych na terenie obszarów górniczych jako strony w postępowaniu koncesyjnym (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 sierpnia 2004 r., II SA 298/03) zatem Burmistrz nie miał możliwości zasięgnięcia opinii mieszkańców w kwestii udzielanej koncesji.

sporządził: M. Hinielska